

GÉBER LÁSZLÓ VERSEI

A RÓZSA

megtaláltam a rózsát jaj de hogyan
mondjam mi az/ a zene szétrobbantja
az egészet/ maradnak-e emlékek a dunáról
fújó szeleknek/ ó ki van szó nélkül
még/ iszonyúak-e tényleg az angyalok
innen indultak évek után mind mind
az üres szavak sodródtak túl korán
megtaláltam a rózsát jaj de mi az
összevissza beszélünk írunk hallgatunk
egyedül/ megtörném a kenyeret de ki
enné úgy meg/ nézem a kitergetett
ruhákat ahogy áznak az őszi esőben
maradatok otthon utak készítői
szerelem hiányában szenvedők
a zene szól és szétrobbant mindent
fölöslegesekek itt már a lét értelmezői
az igazság van és ott jelenik meg ahol
akar és elviseljük mint a svábbogár
a hattyúk szerelmét jaj megtaláltam
a rózsát de kinek adjam

ITT

milyen lassan mennek az órák
lassan akár egy temetés*
két légy
asztal ágy szék

most minden más
lényegtelen itt:
méz és sör
eső és villám

AHOGY NEM VAGYOK NEM VAGY

ahogy elfordulok rám nézel
ahogy elhallgatok elhallgatsz
ahogy szeretlek nem szeretsz
ahogy fáj fáj
ahogy elmegyek elmész
ahogy nem vagyok nem vagy

* Apollinaire: Börtönben